

Flying Blind

Deze zomer maakte Wil Velders zijn eerste tandemvlucht aan de lier, hoog boven Sterksel. Niet omdat het uitzicht zo mooi zou zijn, zoals vele tandempassagiers als belangrijkste reden opgeven.

Tekst en foto's: Peter Blokker

Wil ziet al acht jaar niets meer, dus om de betoverende vergezichten is het hem niet te doen. Toch lacht hij van oor tot oor, aangenaam zittend in het passagiersharnas. Bij de landing wordt hij opgevangen door de groundcrew en vraag ik hem wat hij nou zou geweldig vindt aan het vliegen. Wil verklaart: "Het gevoel van vrijheid, los zijn van alles, met de wind in je gezicht!" Wil is daarmee het levende bewijs dat er meer is dan het bijzondere vogelvluchtperspectief wat dat vliegen zo mooi maakt. Iets wat je niet kan zien maar wat je wel voelt!

"Starten en landen is natuurlijk harstikke spannend als je niets ziet, je moet er maar op vertrouwen dat je goed wordt begeleid. En dat was perfect," aldus Wil. Hij maakte nog een tweede vlucht waarbij hij op veilige hoogte ook de stuurtokkels in zijn handen kreeg. "Als ik eerlijk ben", zegt Wil, "vond ik daar geen fluit aan. Ik trek aan zo'n greep maar voel niets gebeuren...". Tja, dat is natuurlijk ook zo. Veel passagiers vinden het leuk om zelf te mogen sturen, maar als je niets ziet veranderen heeft dat weinig zin. Gelukkig blijft er genoeg over voor Wil om van te genieten. Grote kans dat hij nog eens de lucht in gaat!

Ook als je niets ziet is paragliden genieten!